

[Svend Haugaard.]

træde i kraft. Der kan næppe være grund til, at man ikke benytter de 5 år, som vi har maksimalt, til en gradvis afvikling af de danske interesser.

Men vi er enige i forslaget princip, endda så enige, at vi var parat til at drøfte forslaget positivt, selv om vi ikke var tvunget af nogle EF-bestemmelser.

Poul Dam: Socialistisk folkeparti er enig i lovforslagets hovedsigte. Der er en række detaljer, vi gerne vil have lov at drøfte i udvalget, og jeg tilsiger vores medarbejde i dette udvalg.

Til hr. Svend Haugaard vil jeg gerne have lov at sige, at det er naturligvis ikke så godt, hvis lovforslaget er dårligt udformet på dansk, men jeg håber, at den grønlandske tekst, som nok er den vigtigste, i hvert fald bliver god. Det er jeg desværre ikke i stand til at vurdere, hr. Svend Haugaard vist heller ikke, men det er der jo andre der er.

Moses Olsen : Jeg vil indledningsvis bemærke, at en form for revision af gældende regler på dette område, som lovforslaget tilsigter, må siges at være i harmoni med grønlandske interesser efter Danmarks indtræden i EF. Forslaget rummer jo en skærpelse af gældende regler. Hvor de gældende bestemmelser kun omtaler danske statsborgeres ret til at fiske i det grønlandske fiskeriterritorium, er det eksempelvis efter forslaget nødvendigt at være fast bosiddende i og have fast tilknytning til det grønlandske samfund.

Udkastet til forslaget blev behandlet i det grønlandske landsråd under rådets forårs-samling i 1972, hvor landsrådet godkendte udkastet i den forelagte skikkelse, bortset fra et enkelt ændringsforslag, som jeg kommer tilbage til senere.

Forslagets § 4, bemærker jeg, er blevet ændret i forhold til det oprindelige udkast, som blev forelagt landsrådet sidste år. I det nu foreliggende forslag er Grønlandsministerens kompetenceområde blevet indskrænket til kun at omfatte det grønlandske land- og fiskeriterritorium, hvad angår fredning, begrænsning, forbud m. v. Denne ændring betyder efter min opfattelse i realiteten, at farvandene ud for Grønland deles op i to

afsnit: Grønlandsministeren har kompetence ud til 12 sømile grænsen, hvorefter man sejler ud i fiskeriministerens kompetenceområde. Jeg vil sige, at jeg ikke ønsker at medvirke til at skille vandene ved Grønland, i hvert fald ikke på denne måde.

Jeg vil nævne, at jeg som led i mit arbejde som grønlandsk folketingsmedlem den 22. marts har opsøgt den grønlandske fiskeriorganisations ledelse og det grønlandske landsråd for at sikre mig, at det, jeg siger nu fra denne talerstol i denne sag, harmonerer med de opfattelser og meninger, der er gældende blandt de øvrige grønlandske repræsentanter, som har interesse i denne sag.

Jeg må på det skarpeste understrege, at jeg finder den gennemførte ændring i § 4 uheldig set fra Grønlands synsvinkel. Som en generel begrundelse for dette mit standpunkt vil jeg fremføre følgende: farvandene ved Grønland udgør som bekendt eksistensgrundlaget for det grønlandske samfund. Vi er totalt afhængige af de ressourcer, der findes i disse havområder. I de seneste år er torskebestanden jo betydeligt decimeret og trækker længere og længere ud i det åbne hav. Der er i Grønland stærkt ønske om beskyttelse af søpattedyr og søfugle, som i meget stort antal omkommer i udenlandske fiskeres garn uden for søterritoriet. Dette er til stor skade for den grønlandske befolknings kødforsyning. Endvidere indtager rejefiskeriet ved Grønland en fremtrædende stilling i det grønlandske fiskeri, og man må regne med, at rejernes betydning vil være voksende i takt med torskens forsvinden fra de grønlandske farvande. Det er imidlertid sådan, at de rejefelter, der er blevet fundet inden for det seneste år, og som udenlandske fiskere nu er begyndt at interessere sig for, alle eller så godt som alle er beliggende uden for det nugældende fiskeriterritorium på 12 sømil. Det meste af det ligger mellem 12 og 50 sømil ude.

Måske er det ikke nogen overdrivelse at sige, at samarbejdet mellem fiskeriministeriet og Grønlandsministeriet ikke i alle tilfælde kan forventes at være gnidningsløst. Det, jeg må kræve, er, at farvandene og ressourcerne i og omkring Grønland beskyttes så entydigt som muligt og først og fremmest ud fra grønlandske interesser og realiteter. Jeg nærer naturligvis ikke tvivl om andre ministeriers gode vilje til at gøre det bedst